

Sbírka zákonů

Československé socialistické republiky

Částka 16

Vydána dne 14. února 1964

Cena 80 hal.

OBSAH:

- 30. Vyhláška Ústřední správy pro rozvoj místního hospodářství a ministerstva spotřebního průmyslu o hospodaření sběrnými surovinami a průmyslovým textilním odpadem
- 31. Vyhláška ministerstva zahraničního obchodu o řízení při vývozu
- 32. Vyhláška ministerstva zahraničního obchodu o řízení při dovozu
- 33. Vyhláška Úřadu pro normalizaci a měření o československých analytických normálech

30

VYHLÁŠKA

Ústřední správa pro rozvoj místního hospodářství a ministerstva spotřebního průmyslu
ze dne 4. února 1964
o hospodaření sběrnými surovinami a průmyslovým textilním odpadem

Ústřední správa pro rozvoj místního hospodářství a ministerstvo spotřebního průmyslu stanoví v dohodě s ostatními zúčastněnými ústředními orgány a s krajskými národními výbory podle § 2 odstavce 3 a § 8 vládního nařízení č. 88/1960 Sb., o hospodaření kovovým odpadem a sběrnými surovinami:

§ 1

Všeobecná ustanovení

Sběrné suroviny a průmyslový textilní odpad jsou nezbytnou součástí domácí surovinové základny. Značné hodnoty, které představují, vyžadují využívat plně jejich zdrojů a vyhledávat zdroje nové, zabezpečovat řádné hospodaření se shromážděnými sběrnými surovinami, jejich třídění a ochranu před znehodnocením, popřípadě uchovávat jejich dočasné přebytky. Ochrana sběrných surovin, jejich shromožďování a odevzdávání k dalšímu využití je povinností všech hospodářských, společenských a jiných organizací i občanů. Národní výbory organi-

zuji lidový sběr surovin, vedou občany k tomu, aby sběrné suroviny z domácností odevzdávali do sběru a sledují ve svých obvodech, jak organizace plní své povinnosti podle této vyhlášky.

Část I

Sběrné suroviny

§ 2

Pojem

[¹] Sběrnými surovinami jsou:

- a) sběrový papír (výrobní odpad, starý papír a použité výrobky z papíru) mimo papír pergamenový, brusný, papír s kovovou fólií, s textílem nebo umělou hmotou, papír impregnovaný, mastný, lakovaný a tvrzený, bituminový, střešní lepenku a další nezpracovatelný papír;*]
- b) sběrový textil, včetně sběrového textilu vyřazovaného ministerstvem národní obrany a ministerstvem vnitra, sběrová juta, nové odstřížky, nitě a odpady

*] Sběru nepodléhají opravitelné lepenkové obaly podle vyhlášky ministerstva chemického průmyslu č. 104/1962 Sb.

ve vložce s výjimkou průmyslového odpadu uvedeného v § 7;

kilogramové zbytky nových jutařských tkanin (jutových, polojutových, kombinovaných, papírových, koudelových a ostatních);

všechny druhy upotřebených nebo nevyužitých tkaných pytlů a žoků i částečně rozpáraných, pokud dodavatel nepožaduje jejich vrácení;

zaolejované čistící a upotřebené lešticí hadry a čistící bavlna (tyto druhy nesmí být vzájemně pomíchány);

upotřebené zbytky sisalového a konopného samovazačového motouzu.*)

Sběrnými surovinami však nejsou suroviny uvedené pod písmenem b), jsou-li ztrouchnivělé, ohořelé, shnilé, zplsnivé a podobně, různě napuštěné škodlivými barvami nebo chemikáliemi, silně impregnované, spojené s těžko oddělitelným materiálem, jako jsou kovové příměsy, s vetkávanou nebo vplétanou pryží (laster), dále hadice s pryžovou vložkou, tkané hnací řemeny, kožešnické odstřížky, textilie ze skleněných, kovových a asbestových vláken, opotřebené plstěné lešticí kotouče a tvrdé technické lisované pístě, kokosové koberce a jiné zatím nezužitkovatelné textilní odpady a výrobky;

c) upotřebené televizní baňky (obrazovky), které je možno renovovat a které se vykupují podle zvláštních předpisů;

d) použité sklenice a lahve ze skla mimo sklenice a lahve ze skla vykupované podle zvláštních předpisů;**)

e) skleněné střepy duté, lité a tabulové podle jednotlivých barev a druhů mimo střepy s drátěnou vložkou nebo jinou příměsí a střepy znečištěné;

f) výrobní odpad a použité výrobky z termoplastických hmot, zejména polyvinylchloridu, polyamidu, polyethyenu, polymethylmetakrylátu, polystyrenu a podobně mimo suroviny spojené navzájem nebo s těžko oddělitelným materiálem a suroviny znečištěné organickými látkami;

g) pneumatiky, stará pryž a odpady z pryže mimo pneumatiky, které jsou určeny pro protektorování nebo jiné zhodnocení ve vulkanizačních

dílnách a mimo odpad pryže spojený s kovem, dřevem a jinými neodělitelnými látkami a odpad upotřebených výrobků z tvrzené pryže;***)

h) upotřebený ustalovač mimo ustalovač, který obsahuje kyselinu sírovou;

ch) odpad a vyřazené výrobky z přírodního korku mimo odpad a výrobky různě napuštěné, silně impregnované, narušené chemikáliemi nebo spojené s jiným těžko oddělitelným materiálem;

i) upotřebená dřevitá vlna mimo dřevitou vlnu napadenou plísní, hnílobou nebo vlnu s příměsí střepů a podobných nečistot;

j) odpad a vyřazené výrobky z klingeritu, asbestu, celuloidu a dále upotřebené kinofilmy a Rtg filmy od socialistických organizací;

k) veškeré zužitkovatelné kůže a kožky domácích, chovných a lovných zvířat, zejména koziny, ročky, kozlečiny, skopovice, jehnětiny, kůže psi a kočičí, srnčiny, jelenice, daňčiny, mufloní kůže, králíčiny, zajediny, kožky z divokých králíků, lišek, kun, tchořů, jezevců, veverek, ondatr, lasiček, krtků, vyder, křečků, fretek, syslů, morčat, jakož i ušlechtilých kožešinových zvířat, nikoliv však kůže z prasat,+)

l) peří nové i použité, drané i nedrané, z drůbeže vodní i hrabavé; (peří z drůbežářských podniků vykupují podniky pověřené ministerstvem potravinářského průmyslu);

m) kosti surové nebo vyvařené, z jatečních zvířat, drůbeže a zvířete, nikoliv kosti z ryb;

n) rohovina, tj. rohy a paznehty z hovězího dobytka a ostatních zvířat, koňská kopyta, vepřové a telecí spárky (rohy, paznehty a kopyta vytlučená) a veškerý rohovinový odpad mimo rohovinový odpad podkovářský;

o) veškeré odpadové jateční tuky a tuky nevhodné pro výživu, zejména tuky ze zvířat a podobné, zdravotně závadné, pokud z důvodů nákazových nejsou určeny ke zpracování v kafilériích;++)

p) živočišná vlákna nová i použitá, zejména žíně, získané odstříhem i výčesem z hřív a ocasů

*) Vyhláška ministerstva zemědělství a lesního hospodářství č. 119/1959 Ú. l., o dodávkách samovazačových motouzů, o výdeji provázkových povísel, o vrácení použitých samovazačových motouzů a o jejich cenách, ve znění vyhlášky č. 145/1960 Sb.

**) Zejména vyhlášky ministerstva vnitřního obchodu č. 187/1953 Ú. l. (208/1953 Ú. v.), 137/1954 Ú. l. (183/1954 Ú. v.), 212/1959 Ú. l., 57/1961 Sb.

***) Výnos ministerstva chemického průmyslu č. 7 ze dne 10. 3. 1962, o povinném odvádění ojetých pláště (pneumatik) a zásadách distribuce pláště dodávaných pro náhradní potřebu (částka 24 Sb. z roku 1962).

+) Výkup kůží z prasat je upraven vyhláškou Ústřední správy nákupu zemědělských výrobků č. 48/1963 Sb., o domácích porážkách prasat a výkupu kůží z těchto porážek.

++) Vyhláška ministerstva potravinářského průmyslu č. 41/1962 Sb., o hospodaření odpadními tuky živočišného a rostlinného původu.

koní a skotu, vepřové chlupy a štětiny, přifřezy hovězích oušek a použité vycpávkové suroviny, pokud obsahují nejméně 20 % žíně, mimo suroviny uvedené v § 7 písmeno e) a surovou ovčí vlnu;

r) lidské vlasy z holičských a kadeřnických provozoven bez přimísenin a nečistot.

(2) Za sběrné suroviny podle odstavce 1 se však nepovažuje konfiskát podle předpisů o veterinární péči.*) Dále jsou ze sběru vyloučeny sběrné suroviny infikované nebo podezřelé z nákazy, jestliže je nelze podle zvláštních předpisů odevzdat do sběru ani po dezinfekci nebo sterilizaci.

(3) Jakost, třídy jakosti, úprava, balení, způsob uskladnění a doprava sběrných surovin uvedených v odstavci 1 jsou stanoveny technickými normami, popřípadě směnicemi příslušných orgánů nebo zvláštními dohodami, anebo ceníky, pokud jde o výkup od občanů.

§ 3

Sběrové podniky

Sběr, výkup a úprava sběrných surovin uvedených v § 2 odstavce 1 s výjimkami uvedenými pod písmenem k) a l) přísluší podnikům Sběrné suroviny (dále jen „sběrové podniky“).

§ 4

Úkoly organizací a občanů

(1) Všechny organizace jsou povinny zejména

- a) zabezpečovat sběr sběrných surovin přímo v podnikových plánech konkrétními úkoly ve hmotných jednotkách v rozsahu úměrném plánovanému odpadu používaných hmot s přihlédnutím k hospodárnému zpracování materiálů;
- b) shromažďovat sběrné suroviny, které vznikají při jejich činnosti a nabízet a odevzdávat je výhradně příslušným sběrovým podnikům, popřípadě odesílat podle dispozic sběrového podniku. Jakost sběrných surovin musí odpovídat platným normám;
- c) skladovat je na vhodných a vyhovujících místech tak, aby nedocházelo k porušování hygienických a veterinárních předpisů;
- d) chránit je před rozkrádáním, znečištěním jinými látkami, mícháním a jiným znehodnocením, jak na místě kde vznikají, tak při skladování, lisování, balení a dopravě;
- e) zajistit, aby do sběrných surovin nebyl zařazován materiál obsahující utajované skutečnosti (písemnosti, tiskoviny, negativy a podobně, a to i poškozené);

f) odevzdávat do sběru písemný materiál podléhající skartačnímu řízení jen na základě písemného souhlasu příslušných archivních orgánů.**)

(2) Organizace, s nimiž nebyly předem uzavřeny hospodářské smlouvy o dodávkách sběrných surovin, jsou povinny dovážet veškeré vyskytující se sběrné suroviny sběrovým podnikům, mohou však dohodnout se sběrovými podniky jiný způsob odběru, přesáhne-li množství sběrných surovin, připravených k odvozu, 1000 kg.

(3) Organizace, v nichž se vyskytuje sběrový papír v množství nad 100 tun ročně, jsou povinny odesílat vytříděný, lisovaný nebo balený papír podle dispozic místně příslušného sběrového podniku.

(4) Organizace jsou povinny určit pracovníka zodpovědného za řádné hospodaření sběrnými surovinami.***)

(5) Všichni chovatelé skotu a koní jsou povinni jednou za rok, a to v době od 1. září do 31. prosince, provést odstříh a odevzdat žíně. Žíně u skotu musí být odstříženy 5 cm od ukončení ocasní kosti, u koní 10 cm pod patním kloubem. Před odstřížením musí být žíně vyčištěny a pevně svázané do svazečku, aby se při odstříhu nerozházely a nepocuchaly. Žíně nesmí být odstříženy u skotu určeného k jatečnickému účelům, u březích krav a jalovic od 5. měsíce březosti, u klisen od 6. měsíce březosti, u skotu mladšího jednoho roku, u hříbat do 2 let a u plemenných koní.

(6) Občané odevzdávají do sběru sběrné suroviny, které vznikají v jejich domácnostech. Dbají, aby při tom nedocházelo k pomíchání, znečištění či jinému znehodnocení sběrných surovin; u kožek dbají zejména na jejich správné stažení a ošetření a včasnou dodávku.

(7) Odevzdané sběrné suroviny se proplácí podle platného ceníku. Občané mají nárok, aby na požádání jim bylo vystaveno potvrzení o množství, druhu, jakosti a ceně odevzdaných sběrných surovin; povinnost vystavovat potvrzení na určité druhy sběrných surovin stanoví příslušný krajský národní výbor a v případě celostátní potřeby Ústřední správa pro rozvoj místního hospodářství.

(8) Nakupují-li občané nestážené zajíce, je prodávající organizace povinna požadovat kromě ceny zajíce ještě částku Kčs 5.—, jako zálohu na kožku a je povinna vydat o tom potvrzení; na jeho předložení při odevzdání zajecí kožky do sběru vrátí sběrový podnik tuto částku a současně zaplatí kožku podle výkupního ceníku.

(9) Kdo provede domácí porážku prasete, je povinen odevzdat do sběru nebo pověřenému sběrači suroviny do 3 měsíců od provedení porážky nej-

*) Zákon č. 66/1961 Sb., o veterinární péči a vyhláška ministerstva zemědělství, lesního a vodního hospodářství č. 154/1961 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o veterinární péči.

**) Vyhlášky ministerstva vnitra č. 62/1953 Ú. l., 94/1953 Ú. l. a č. 153/1958 Ú. l.

***) Osobní hmotná zainteresovanost pracovníků je upravena usnesením Státní mzdové komise z 21. června 1961 č. 45, o zásadách pro uplatňování osobní hmotné zainteresovanosti pracovníků na hospodárném využívání materiálu a dosahování materiálových úspor.

méně 5 kg kostí. Národní výbory upozorňují na tuto povinnost při povolení domácí porážky a k jejímu splnění přihlížejí při povolování dalších domácích porážek. Stahovači vepřových kůží*) jsou povinni zabezpečit sběr vepřových chlupů a předávat je sběrovým podnikům.

§ 5

Úkoly sběrových podniků

[1] Sběrové podniky jsou povinny zejména

- a) zabezpečovat výkup sběrných surovin a organizovat k tomuto cíli za pomoci národních výborů účelně rozmístěnou síť místních sběrů a sběračů a dohlížet, aby jejich činnost byla řádně a pravidelně vykonávána a aby sběrné suroviny byly propláceny správně podle platných ceníků;
- b) odebírat všechny nabízené sběrné suroviny, odpovídající platným technickým normám, upravovat je a dodávat zpět do hospodářského oběhu v souladu s jejich nejefektivnějším využitím;
- c) spolupracovat s národními výbory při organizování sběrových akcí a jiných akcí, směřujících ke zlepšení hospodaření se sběrnými surovinami.

[2] Provoz místních sběrů musí být zabezpečen tak, aby umožňoval občanům odevzdávat sběrné suroviny pravidelně a ve vyhovující dobu.

[3] Pokud není v místě zřízena sběrna, může být ve vzájemné dohodě s příslušným sběrovým podnikem pověřena sběrem sběrných surovin jiná organizace, zejména společenská organizace, jednotná zemědělská družstva a podobně, nebo sběrači sběrných surovin, ustanovení sběrovými podniky se souhlasem příslušného místního národního výboru. Sběrový podnik vydá sběrači legitimaci, v níž je vyznačen obvod jeho působnosti. Sběrači jsou povinni sběrné suroviny ve stanovených obvodech pravidelně vykupovat, shromažďovat a zajišťovat před rozkrádáním a znehodnocením a dodávat výhradně sběrovému podniku, jímž byli pověřeni.

§ 6

Úkoly národních výborů při zajišťování sběru sběrných surovin

[1] Národní výbory, zejména místní a městské, organizují ve spolupráci se společenskými organizacemi sběr surovin od obyvatelstva, zejména tím, že seznamují občany s významem sběru, propagují jeho správné provádění a pečují zejména prostřednictvím svých aktivit, aby sběr sběrných surovin se stal pravidelným návykem a tím i trvalým a intenzivně využívaným zdrojem surovin,

organizují sběrové akce a pomoc při hospodářském svozu sběrných surovin,

pomáhají rozšiřovat síť místních sběrů přidělováním vhodných objektů a dbají, aby sběrné byly budovány v nových sídlištích jako součást jejich komplexního vybavení a přidělují podnikům potřebné objekty a prostory na skládky a sklady,

vyhledávají a schvalují sběrače sběrných surovin ve spolupráci se sběrovými podniky,

kontrolují činnost sběrů a sběračů a dozírají, aby sběrné suroviny byly přijímány v místních sběrnách pravidelně ve stanovenou dobu a aby sběrači pravidelně prováděli sběrovou činnost ve stanoveném obvodu a propláceli sběrné suroviny podle platných ceníků,

organizují a provádějí kontrolu čistoty a hygieny ve sběrnách,

sledují ve svých obvodech, jak organizace, u nichž se sběrné suroviny vyskytují, zabezpečují hospodaření s nimi. Jak je uplatňována osobní hmotná zainteresovanost pracujících v těchto organizacích, opírají se při tom o spolupráci s masovými organizacemi, zejména s Revolučním odborovým hnutím, Československým svazem mládeže Československým svazem chovatelů drobného zvířectva atd.

[2] K zajištění těchto úkolů zřizují národní výbory poradní sbory pro otázky sběru, složené ze zástupců občanstva, společenských organizací a sběrových podniků a využívají jiných aktivit, zejména občanských výborů, domovních komisí a Sdružení rodičů a přátel školy.

Část II

Průmyslový textilní odpad

§ 7

Pojem

[1] Průmyslovým textilním odpadem jsou:

- a) tkané, pletené, stávkové, plstěné a jiné odstřížky včetně nových textilních zbytků přes celou šíři kusu do délky 10 cm, odpadové nitě a přize, odpady ve vložce včetně upotřebitelných a nesprádatelných odpadů, použité tiskárenské běhouny, stará obalová juta (vyjma upotřebených a nevyužitých pytlů a žoků i částečně rozpáraných), textilní kilogramové zbytky vhodné pro výrobu látkových leštících kotoučů (zbytky od 10 do 100 cm délky při šíři kusu od 100 cm a do 60 cm délky při šíři kusu nad 100 cm), ze všech národních podniků textilního, oděvního, kožedělného a obuvnického průmyslu, popřípadě dalších organizací, určených ve vzájemné dohodě Ústřední správou pro rozvoj místního hospodářství a ministerstvem spotřebního průmyslu;

*) Vyhláška Ústřední správy nákupu zemědělských výrobků č. 48/1963 Sb. o domácích porážkách prasat a výkupu kůží z těchto porážek.

- b) textilní odpady vznikající při výrobě chemických vláken, mimo vláken syntetických;
- c) upotřebené papírenské pistence a filtrační tkaniny;
- d) soukenné stejnokroje ústředně vyřazované ministerstvem národní obrany a ministerstvem vnitra (nikoliv úředně znehodnocené stejnokrojové součásti);
- e) zvířecí chlupy hovězí, telecí, kozí, kozlečí a srst jirchářská, vlna koželužská z národních podniků;
- f) srst z angorských králíků;
- g) dovážené textilní odpadové suroviny.

(2) Ústřední správa pro rozvoj místního hospodářství v dohodě s ministerstvem spotřebního průmyslu stanoví, které další materiály jsou průmyslovým textilním odpadem, popřípadě které z odpadů uvedených v odstavci 1 se vyjímají z dosahu této vyhlášky.

§ 8

Výkup a úprava

(1) Výkup a úprava průmyslového textilního odpadu, uvedeného v § 7 pod bodem 1 písmeno a) až písmeno e), přísluší národnímu podniku Retex, zušlechťovny textilních materiálů Ivančice. Výkup srsti z angorských králíků je určen zvláštní směrnicí ministerstva spotřebního průmyslu.*)

(2) Požadavky na dovoz textilních odpadových surovin se předkládají výrobně hospodářské jednotce Vlna, Sdružení podniků vlnářského průmyslu, Brno.

§ 9

Úkoly socialistických organizací

(1) Socialistické organizace jsou povinny plánovitě nabízet a dodávat odpady podle § 7 odstavce 1 písmeno a) až písmeno e) národnímu podniku Retex a srst z angorských králíků národnímu podniku Vlněna, Brno, pokud se nezpracovávají v podniku, kde vznikají, na plánovanou výrobu. Tato povinnost se nevztahuje na podniky zahraničního obchodu. Ministerstvo spotřebního průmyslu může povolit výjimku z tohoto ustanovení.

(2) Národní podnik Retex a národní podnik Vlněna jsou povinny nabídnout průmyslový odpad odebrat.

Část III

Společná a závěrečná ustanovení

§ 10

(1) Je nepřipustné odnímat sběrné suroviny a průmyslový textilní odpad jejich účelu nebo je zne-

hodnocovat (například vyvážet je na smetiště, zavážky a podobně).

(2) Je zakázáno vyčiňování kožek a kůží po domácku.

§ 11

Sběrné suroviny a průmyslový textilní odpad musí být sbírány, skladovány a přepravovány tak, aby nedocházelo k porušování hygienických a veterinárních předpisů. Při určení místa pro skladování sběrných surovin a při zřizování místních sběren postupují sběrové podniky a místní a městské národní výbory podle pokynů orgánů hygienicko-epidemiologické služby.

§ 12

(1) Sběrové podniky jsou povinny vykonávat poradenskou činnost ve věcech hospodaření sběrnými surovinami a dohlížet na řádné hospodaření s nimi, zejména na

- a) získávání a shromažďování sběrných surovin,
- b) zlepšování jejich jakosti,
- c) potřebu, uskladňování, třídění, úpravu, lisování nebo balení, dopravu a evidenci,
- d) instruování pracovníků zabývajících se hospodařením s nimi,
- e) odstraňování zjištěných nedostatků.

(2) Stejnou povinnost má národní podnik Retex, pokud jde o hospodaření průmyslovým textilním odpadem.

§ 13

Ustanovení této vyhlášky se nevztahuje na hospodaření kovovým odpadem, upravené zvláštními předpisy.**)

§ 14

Výjimky z ustanovení této vyhlášky povoluje Ústřední správa pro rozvoj místního hospodářství v dohodě se zúčastněnými ústředními orgány.

§ 15

Zrušuje se vyhláška ministerstva lehkého průmyslu a ministerstva hutního průmyslu a rudných dolů č. 335/1953 Ú. I. (č. 381/1953 Ú. v.), o sběru a výkupu sběrných surovin, ve znění vyhlášky č. 257/1954 Ú. I. (284/1954 Ú. v.).

§ 16

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministryně spotřebního průmyslu:

Machačová-Dostálová v. r.

Vedoucí Ústřední správy pro rozvoj místního hospodářství:

Ing. Gašparík v. r.

*) Výnos ministerstva spotřebního průmyslu č. 4171/1980 ze dne 9. 12. 1980, o výkupních podmínkách srsti z angorských králíků (registrováno ve Sbírce zákonů částka 85/1980).

**) Vyhláška ministerstva hutního průmyslu a rudných dolů č. 106/1960 Sb.

31

VYHLÁŠKA

ministerstva zahraničního obchodu

ze dne 14. února 1964

o řízení při vývozu

Ministerstvo zahraničního obchodu stanoví podle § 1 a § 28 odst. 2 zákona č. 119/1948 Sb., o státní organizaci zahraničního obchodu a mezinárodního zasilatelství, a podle § 5 odst. 1 celního zákona č. 30/1953 Sb.:

§ 1

Obchodní vývozy prováděné podniky zahraničního obchodu

Při vývozu zboží, k němuž jsou oprávněny podniky zahraničního obchodu, postupují tyto podniky podle zvláštních předpisů.*)

Ostatní vývozy

§ 2

Vývoz věcných darů, stěhovaných svršků a jiných věcí k neobchodním účelům bez poskytnutí úhrady z ciziny je přípustný toliko na základě vývozního povolení uděleného příslušnou celníci (celní odbočkou).

§ 3

Rozhodovat o žádostech o udělení vývozního povolení podle § 2 přísluší celníci v Banské Bystrici, Bratislavě, Brně, Českých Budějovicích, Gottwaldově, Hradci Králové, Jihlavě, Karlových Varech, Košicích, Liberci, Olomouci, Ostravě, Plzni, Praze, Prešově, Ústí nad Labem, Žilině a celním odbočkám v Nitře a Pardubicích.**)

§ 4

(1) Žádost o vývozní povolení lze podat jen na předepsaném tiskopise;***) jedna žádost se může týkat pouze jediného případu vývozu.

(2) Na udělení vývozního povolení není právního nároku.

(3) Vývozní povolení je nepřenosné. Platí jeden měsíc ode dne vydání a v odůvodněných případech může být prodlouženo o další jeden měsíc.

*) vyhláška ministra zahraničního obchodu č. 82/1957 Ú. l., o zrušení vyhlášky o kontrole dovozu a vývozu zboží podniky pro zahraniční obchod a o všeobecném povolení pro tyto podniky vstupovat ve smluvní závazky v poměru k cizině.

**) viz též vyhlášku ministerstva zahraničního obchodu č. 29/1963 Sb., o organizaci sítě celníc a jejich působnosti (část III, písm. a).

***) tiskopisy SEVT č. 82/Cel. a č. 83/Cel. pro vývoz stěhovaných svršků, pro ostatní případy vývozu tiskopisy SEVT č. 208/Cel.

†) vyhláška ministerstva financí č. 180/1960 Sb., o správních poplatcích, pol. 14 sazebníku I.

††) zákon č. 107/1953 Sb., o devizovém hospodářství, ve znění zákona č. 84/1958 Sb., a vyhláška ministerstva financí a ministerstva zahraničního obchodu č. 8/1963 Sb., k zákonu o devizovém hospodářství.

§ 5

Vývozní povolení musí být předloženo celníci (celní odbočce), která má věci projednat při jejich výstupu do ciziny nebo před jejich podejem k dopravě do ciziny; celnice (celní odbočka) po celním projednání věcí vývozní povolení odebere nebo připojí k dopravní listině.

§ 6

Vývozní povolení může být nahrazeno z mimořádných důvodů zvláštním výměrem ministerstva zahraničního obchodu — ústřední celní správy.

§ 7

Vývoz zboží nebo věci, na něž se nevztahují ustanovení § 1 až 6 a § 10 této vyhlášky, je bez povolení ministerstva zahraničního obchodu zakázán.

§ 8

Za povolení vývozu se vybírá správní poplatek v případech stanovených zvláštními předpisy.†)

Společná a závěrečná ustanovení

§ 9

Tato vyhláška se nevztahuje na vývoz drahých kovů, drahokamů, perel a výrobků z nich, který je upraven devizovými předpisy.††)

§ 10

Bez povolení, kterého by jinak podle této vyhlášky bylo třeba, lze vyvážet zboží a věci uvedené v příloze.

§ 11

Je-li k vývozu některého zboží nebo věci třeba povolení podle jiných předpisů (např. podle předpisů veterinárních, o ochraně kulturních památek

apod.), musí být takové povolení — není-li stanoveno jinak — připojeno již k žádosti o povolení vývozu podle této vyhlášky.

§ 12

(1) Zrušují se:

- a) vyhláška ministerstva zahraničního obchodu č. 1277/1947 Ú. l., o kontrole vývozu zboží, ve znění vyhlášky ministerstva zahraničního obchodu č. 90/1949 Ú. l.;
- b) vyhláška ministra zahraničního obchodu č. 47/

1954 Ú. l. (č. 62/1954 Ú. v.), o kontrole vývozu věcných darů a stěhovaných svršků.

(2) Dnem účinnosti této vyhlášky se ve smyslu § 28 odst. 2 zákona č. 119/1948 Sb. zrušují dosud nezrušená ustanovení dekretu presidenta republiky č. 113/1945 Sb., o úpravě, řízení a kontrole zahraničního obchodu.

§ 13

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. března 1964.

Mínistr:

Hamouz v. r.

Příloha k vyhlášce č. 31/1964 Sb.

Bez povolení podle § 2, 6 a 7 vyhlášky lze vyvážet:

1. Dary, řády, vyznamenání, čestné ceny apod. udělené do zahraničí československými úřady nebo československými veřejnými činiteli.
2. Předměty vyvážené československými úřady ze služebních důvodů.
3. Věci vyvážené orgány a osobami požívajícími v Československé socialistické republice diplomatických výsad a imunit, pokud jsou služebními předměty (včetně obchodních vzorků vyvážených obchodními zastupitelstvy) nebo osobním majetkem uvedených osob.
4. Zpět vyvážené věci, jež byly dovezeny do záznamního oběhu v tuzemsku, a věci vyvážené do záznamního oběhu v cizině.
5. Vracené obaly a balivo, v nichž bylo dovezeno zboží.
6. Rakve s lidskými pozůstatky, urny s popelem a květinové ozdoby s nimi nebo dodatečně vyvážené.
7. Veškeré reklamní předměty, časopisy a publikace propagující československé výrobky a cizinecký a cestovní ruch v Československu.
8. Dopravní prostředky osobní i nákladní přepravy, jejichž dočasný dovoz a vývoz je upraven celními řády,*). včetně náhradních součástí a pohonných a mazacích látek v množství přiměřeném spotřebě za cesty.
9. Dárkové zásilky běžně vydávaných knih a jiných publikací v hodnotě do 100,— Kčs.
10. Dárkové zásilky v hodnotě do 100,— Kčs za podmínek stanovených podle potřeby ministerstvem zahraničního obchodu — ústřední celní správou (s podmínkami je možno se seznámit u každé celnice nebo celní odbočky).
11. Poštovní známky a celiny, pokud jsou vyváženy podle předpisů o úpravě výměnného a sběratelského styku se zahraničím.**)
12. Zásilky upotřebených československých poštovních známek a celin, pokud jsou zaslány v samostatných listovních zásilkách; jeden odesílatel může během jednoho kalendářního roku odeslat darem nejvýše tři zásilky. Hodnota jedné zásilky nesmí přesáhnout částku 20 Kčs a v zásilce může být nejvýše 100 kusů různých známek nebo celin (s bližšími podmínkami je možno se seznámit u každé celnice nebo celní odbočky).
13. Cestovní potřeby cestujících a členů posádek dopravních prostředků, pokud druh a množství těchto potřeb odpovídá stavu a osobním poměrům cestujícího a délce a účelu cesty.
14. Věci vyvážené v cestovním styku (vyjma pohraničního styku a pohraničního turistického styku), pokud jejich úhrnná hodnota nepřesáhne 300 Kčs u jednoho cestujícího a pokud nejde o zboží, pro jehož vývoz stanoví ministerstvo zahraničního obchodu — ústřední celní správa v dohodě se zúčastněnými ústředními orgány zvláštní podmínky vývozu (s podmínkami je možno se seznámit u každé celnice a celní odbočky).
15. Věci, jež jsou od vývozního povolení osvobozeny na základě vzájemnosti podle mezinárodních dohod a ujednání.

*) vyhlášky ministra zahraničního obchodu č. 147, č. 149 a č. 151/1954 Ú. l. (č. 173, č. 175 a č. 177/1954 Ú. v.) a vyhlášky ministerstva zahraničního obchodu č. 36 a č. 106/1963 Sb.

**) vyhláška ministra zahraničního obchodu č. 174/1955 Ú. l., o úpravě sběratelské výměny poštovních známek se zahraničím.

32

VYHLÁŠKA

ministerstva zahraničního obchodu

ze dne 14. února 1964

o řízení při dovozu

Ministerstvo zahraničního obchodu stanoví podle § 1 zákona č. 119/1948 Sb., o státní organizaci zahraničního obchodu a mezinárodního zasilatelství, a podle § 5 odst. 1 celního zákona č. 36/1953 Sb.:

§ 1

Obchodní dovozy prováděné podniky zahraničního obchodu

Při dovozu zboží, k němuž jsou oprávněny podniky zahraničního obchodu, postupují tyto podniky podle zvláštních předpisů.*)

Ostatní dovozy

§ 2

(1) Dovoz věcných darů a jiných věcí, za něž není poskytována úplata do ciziny, je přípustný, je-li množství a hodnota věcí přiměřená potřebě dovozce (příjemce) a příslušníků jeho rodiny bydlících s ním ve společné domácnosti a za předpokladu, že věci budou sloužit výhradně jejich potřebě.

(2) K dovozu věcí, u nichž

- a) hodnota přesahuje 3000 Kčs nebo
- b) jde o zásilku, jejíž hodnota nepřesahuje 3000 Kčs, avšak jde o čtvrtou nebo další zásilku pro téhož příjemce v témže kalendářním roce,

je třeba dovozního povolení uděleného s přihlédnutím k ustanovení předchozího odstavce příslušnou celníci (celní odbočkou).

§ 3

Jestliže podmínky a předpoklady, za nichž bylo dovozní povolení uděleno, se změní tak, že by již nebyly v souladu s podmínkami a předpoklady stanovenými touto vyhláškou, rozhodne orgán, který povolení udělil, o tom, zda povolení platí i za nově nastalých okolností. Jestliže ke změně

podmínek a předpokladů má dojít jednáním dovozce (příjemce), je dovozce (příjemce) povinen uvědomit o tom celníci (celní odbočku), která věci celně projednála.

§ 4

(1) Rozhodovat o udělení dovozního povolení přísluší celníci a celním odbočkám, které jsou oprávněny projednat věci do volného oběhu v tuzemsku podle celních předpisů.**)

(2) Povolení k dovozu motorových vozidel všeho druhu udělují pouze celnice v sídlech krajských národních výborů.

§ 5

(1) Písemné dovozní povolení je zpravidla nahrazeno rozhodnutím celnice (celní odbočky) o propuštění dovážených věcí do volného oběhu v tuzemsku podle celních předpisů.

(2) Ministerstvo zahraničního obchodu — ústřední celní správa — může stanovit, ve kterých případech může být dovoz uskutečněn výhradně na základě předem uděleného dovozního povolení.

(3) Na udělení dovozního povolení není právního nároku.

§ 6

(1) Dovoz věcí je nepřípustný, bez ohledu na jejich cenu, jestliže jde o

- a) množství, které zřejmě neodpovídá přiměřené potřebě dovozce (příjemce) a příslušníků jeho rodiny, kteří s ním bydlí ve společné domácnosti; pokud jde o věci, které jsou dováženy v dárkových zásilkách, platí pro některé jejich druhy hranice nejvyššího přípustného množství uvedené v příloze 1.
- b) lih.
- c) poštovní známky a celiny, pokud nejde o výjimky uvedené v příloze 2 pod body 8 a 9,

*) vyhláška ministra zahraničního obchodu č. 82/1957 Ú. l., o zrušení vyhlášky o kontrole dovozu a vývozu zboží podniky pro zahraniční obchod a o všeobecném povolení pro tyto podniky vstupovat ve smluvní závazky v poměru k cizině.

**) celní zákon č. 36/1953 Sb., vyhláška ministerstva zahraničního obchodu č. 82/1961 Sb., kterou se provádí celní zákon č. 36/1953 Sb., celní řády (vyhlášky ministra zahraničního obchodu č. 147, č. 149 a č. 151/1954 Ú. l., č. 173, č. 175 a č. 177/1954 Ú. V., vyhlášky ministerstva zahraničního obchodu č. 36 a č. 106/1963 Sb.), vyhláška ministerstva zahraničního obchodu č. 29/1963 Sb., o organizaci sítě celnic a jejich působnosti.

- d) zásilku, obsahující kromě jiných věcí též věci uvedené pod písmeny a) a b),
- e) zásilku, obsahující zboží v zaletovaných nebo jinak vzduchotěsně uzavřených plechových obalech, s výjimkou léků,
- f) zásilku, u níž jest z okolností zřejmé, že byla sestavena a odeslána podnikem zabývajícím se obstaráváním takové činnosti po obchodnicku,
- g) zásilku, obsahující upotřeбенé šatstvo, prádlo, obuv a jiné předměty osázení.

(2) Věci nebo zásilky, jejichž dovoz je podle předchozího odstavce nepřipustný, nebudou celníci (celní odbočkou) propuštěny do volného oběhu v tuzemsku podle celních předpisů. Toto opatření celnice (celní odbočky) nebrání použití předpisů o stíhání trestných činů nebo přestupků.

§ 7

Dovozní povolení může být nahrazeno z mimořádných důvodů zvláštním výměrem ministerstva zahraničního obchodu — ústřední celní správy.

§ 8

Dovoz zboží nebo věcí, na něž se nevztahují ustanovení § 1 až 7 a § 12 této vyhlášky, je bez povolení ministerstva zahraničního obchodu zakázán.

Společná a závěrečná ustanovení

§ 9

Cenou rozhodnou ve smyslu této vyhlášky se rozumí tuzemská maloobchodní cena stejné nebo podobné věci; není-li stanovena, určí celnice (celní odbočka) cenu podle svých zkušeností sama nebo na náklad dovozce (příjemce) podle posudku znalce

(u poštovních zásilek hradí náklady znaleckého posudku adresát, pokud zásilku přijme).

§ 10

Je-li k dovozu některých věcí třeba osvědčení nebo povolení podle jiných předpisů (např. podle předpisů zdravotních, veterinárních apod.), musí být takové osvědčení nebo povolení předloženo celníci (celní odbočce) před propuštěním věcí do volného oběhu v tuzemsku.

§ 11

Tato vyhláška se nevztahuje na dovoz drahých kovů, drahokamů, perel a výrobků z nich, který je upraven devizovými předpisy.*)

§ 12

Bez povolení, kterého by jinak podle této vyhlášky bylo třeba, lze dovážet zboží a věci uvedené v příloze 2.

§ 13

Zrušují se:

- vyhláška ministerstva zahraničního obchodu č. 1276/1947 Ú. l., o kontrole dovozu zboží,
- vyhláška ministra zahraničního obchodu č. 224/1957 Ú. l., o úpravě povolovacího řízení při dovozu zboží bez úplaty,
- vyhláška ministra zahraničního obchodu č. 70/1959 Ú. l., o další úpravě povolovacího řízení při dovozu zboží bez úplaty.

§ 14

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. dubna 1964.

Ministr:

Hamouz v. r.

Příloha 1 k vyhlášce č. 32/1964 Sb.

Nejvyšší přípustné množství některých druhů věcí v dárkových zásilkách (§ 8 odst. 1 písm. a) vyhlášky]:

káva všeho druhu	3 kg
čaj všeho druhu	1 kg
kakaový prášek	3 kg
čokoláda a čokoládové výrobky	3 kg
žvýkačí guma	½ kg
koření	½ kg
cigarety	600 kusů
doutníky	100 kusů
tabák	½ kg
vlíněná příze na pletení	2 kg
pláště nebo obleky nebo šaty	2 kusy
tkaniny vlíněné	6 m

tkaniny z nylonu, silonu o podobných umělých přediv	6 m
hačanky z nylonu, silonu a podobných umělých přediv	3 kusy
prádlo z nylonu, silonu a podobných umělých přediv	3 kusy nebo 3 soupravy
punčochy z nylonu, silonu a podobných umělých přediv	5 párů
šály a šátky všeho druhu	5 kusů
ubrusy z igelitu, nylonu a podobných plastických hmot	5 kusů
igelit, nylon a podobné plastické hmoty v běžných metrech	10 m
hodinky	2 kusy
skládací deštníky	2 kusy

*) Zákon č. 107/1953 Sb., o devizovém hospodářství, ve znění zákona č. 64/1958 Sb., a vyhláška ministerstva financí a ministerstva zahraničního obchodu č. 6/1963 Sb., k zákonu o devizovém hospodářství.

Příloha 2 k vyhlášce č. 32/1964 Sb.

Bez povolení podle § 2, 7 a 8 této vyhlášky lze dovážet:

1. Dary hlav cizích států, cizích vlád, jejich členů a jiných veřejných činitelů a úřadů cizích států, jakož i udělené čestné ceny, řády, vyznamenání, odznaky apod.
2. Předměty dovážené československými úřady ze služebních důvodů.
3. Věci dovážené orgány a osobami požívajícími v Československé socialistické republice diplomatických výsad a imunit, pokud jsou služebními předměty (včetně obchodních vzorků dovážených obchodními zastupitelstvy) nebo osobním majetkem uvedených osob.
4. Zpět dovážené věci, jež byly vyvezeny do záznamního oběhu v cizině, a věci dovážené do záznamního oběhu v tuzemsku.
5. Vracené obaly a balivo, v nichž bylo vyvezeno zboží.
6. Rakve s lidskými pozůstatky, urny s popelem a květinové ozdoby s nimi nebo dodatečně dovážené.
7. Dopravní prostředky osobní i nákladní přepravy, jejichž dočasný dovoz a vývoz je upraven celními řády, včetně náhradních součástí a pohonných a mazacích látek v množství přiměřeném spotřebě za cesty.
8. Poštovní známky a celiny, pokud jsou dováženy podle předpisů o úpravě výměnného a sběratelského styku se zahraničím.*)
9. Zásilky upotřebených poštovních známek a celin, pokud jsou zasílány v samostatných listovních zásilkách; pro jednoho příjemce mohou během jednoho kalendářního roku dojít darem nejvýše tři zásilky od nejméně dvou odesílateľů. Hodnota jedné zásilky nesmí přesáhnout 20 Kčs a nesmí jít o známky nebo celiny jednoho druhu (s bližšími podmínkami je možno seznámit se u každé celnice nebo celní pobočky).
10. Cestovní potřeby cestujících a členů posádek dopravních prostředků, pokud druh a množství těchto potřeb odpovídá stavu a osobním poměrům cestujícího a délce a účelu cesty.
11. Stěhované svršky osob, stěhujících se do tuzemska k trvalému pobytu nebo k výkonu svého povolání.
12. Zdeděné nebo odkázané předměty.
13. Předměty darované vědeckým, uměleckým, tělovýchovným a jiným kulturním ústavům a organizacím, školám, zdravotnickým, dobročinným, masovým a jiným organizacím a zařízením k plnění jejich neobchodních úkolů.
14. Umělecká díla československých umělců vytvořená za jejich přechodného pobytu v cizině.
15. Spisy, listiny a dopisy.
16. Neprodejné obchodní vzorky, katalogy, obchodní tiskopisy a reklamní potřeby pro podniky zahraničního obchodu a pro zastoupení cizích podniků v tuzemsku.
17. Tiskopisy a jiné služební pomůcky pro provoz cizozemských dopravních podniků, reklamní potřeby pro zastoupení těchto podniků a služební stejnokroje pro jejich zaměstnance, tiskopisy a jiné služební pomůcky zasílané tuzemským dopravním podnikům, tiskopisy a jiné pomůcky, zasílané Mezinárodním úřadem Světové poštovní unie a Generálním sekretariátem Mezinárodní unie telekomunikací, jakož i členy těchto Uní československé správě spojů.
18. Věci, jež jsou od povolení osvobozeny na základě vzájemností podle mezinárodních dohod a ujednání.

*) vyhláška ministra zahraničního obchodu č. 174/1955 Ú. I., o úpravě sběratelské výměny poštovních známek se zahraničím.

33

VYHLÁŠKA

Úřadu pro normalizaci a měření

ze dne 14. února 1964

o československých analytických normálech

Úřad pro normalizaci a měření stanoví v dohodě s příslušnými ministerstvy a ústředními orgány podle § 9 zákona č. 35/1962 Sb., o měrové službě:

§ 1

Úvodní ustanovení

(1) Československý analytický normál (dále jen „normál“) je vzorek technického materiálu o přesně stanoveném obsahu jedné nebo více složek, úředně ověřený Úřadem pro normalizaci a měření (dále jen „úřad“).

(2) Normál slouží k ověřování správnosti analytických metod při rozbořech materiálu a pro kontrolu správnosti činnosti přístrojů používaných při provádění analýz.

(3) Podrobné náležitosti jednotlivých druhů normálů, postup při výrobě materiálu pro normál, počet organizací provádějících rozboru tohoto materiálu před jeho úředním ověřením a počet těchto ověřovacích rozborů se stanoví státními technickými normami.

§ 2

Výroba materiálu pro normál

(1) Materiály pro normály jsou oprávněny vyrábět pouze organizace určené úřadem v dohodě s příslušnými ministerstvy a ústředními orgány (dále jen „výrobci“).

(2) Vyrobení materiálu pro normál ohlásí výrobce úřadu; zároveň navrhne organizace k provedení ověřovacích rozborů, jakož i metody těchto rozborů a požádá o jejich schválení.

Úřední ověření

§ 3

Po schválení organizací navržených k provedení ověřovacích rozborů a metod rozborů odebere úřad vzorky materiálu pro provedení ověřovacích rozborů. Tyto vzorky úřad označí označovacím štítkem, na závěru každé dávky je úředně zapečetí a předá výrobcí; jeden vzorek převezme úřad do své úschovy, ostatní materiál úředně zajistí.

§ 4

(1) Podklady pro správné a spolehlivé stanovení obsahu jednotlivých složek materiálu pro nor-

mál se zajišťují sériemi ověřovacích rozborů odebraných vzorků materiálu, provedenými na různých místech a v různé době. Za tím účelem výrobce provede předepsaný počet ověřovacích rozborů a zajistí, aby stejný počet rozborů provedla každá organizace schválená úřadem podle § 3. Rozbory musí být v jednotlivých organizacích provedeny nezávisle na sobě v různých kalendářních dnech.

(2) Jestliže materiál pro normál splňuje podle výsledků ověřovacích rozborů náležitosti normálu, předloží výrobce tyto výsledky úřadu.

§ 5

(1) Hodnocení výsledků ověřovacích rozborů provádí komise pro československé analytické normály (dále jen „komise“), kterou zřídí jako svůj stálý poradní orgán předseda úřadu v dohodě s příslušnými ministerstvy a ústředními orgány z odborných pracovníků z oboru analýz. Dalším úkolem komise je posuzovat zásadní otázky související s normály. Organizací komise, její složení a způsob jednání upraví jednací řád komise, který vydá předseda úřadu.

(2) Komise po zhodnocení výsledků všech ověřovacích rozborů doporučí materiál splňující náležitosti normálu ke schválení.

§ 6

(1) Normál, který byl schválen, se úředně ověří a vyhlásí ve Věstníku Úřadu pro normalizaci a měření.

(2) Jednotlivé dávky schváleného normálu se ověří tím způsobem, že se úředně zapečetí uzávěr dávky, připojí se označovací štítek a vydá se úřední osvědčení. Úřad uschovává od každého schváleného normálu tři ověřené dávky.

(3) Platnost úředního ověření dávky normálu zaniká, jestliže byla dříve, než bylo normálu použito, odstraněna úřední pečeť nebo označovací štítek, nebo jestliže bylo ztraceno úřední osvědčení.

§ 7

Nesplňuje-li materiál po zhodnocení výsledků ověřovacích rozborů všechny náležitosti normálu, výzve úřad výrobce k opakování ověřovacích roz-

borů některými ze schválených organizací nebo schválení materiálu jako normál zamítne.

§ 8

Při provádění úředního ověřování v provozovnách výrobce je výrobce povinen poskytnout orgánu úřadu na svůj náklad vhodnou místnost a pracovní síly a zajistit ostatní podmínky potřebné k provedení úředního ověření, vyžádané orgánem úřadu.

§ 9

Kontrola

[¹] Úřad je oprávněn kdykoliv se přesvědčit u výrobce a u organizací provádějících ověřovací rozborů o dodržování stanoveného postupu při výrobě materiálu pro normál a o dodržování schvá-

lených metod ověřovacích rozborů a ostatních úřadem uložených povinností.

[²] Orgány úřadu jsou při plnění svých úkolů oprávněny vstupovat do provozních místností výrobce i organizací provádějících ověřovací rozborů; musí být při tom dodrženy zvláštní předpisy, jež platí pro vstup do jednotlivých provozních místností organizací. Orgány úřadu se prokazují zvláštním průkazem vydaným úřadem.

[³] Orgány úřadu jsou oprávněny požadovat od kontrolovaných organizací předložení veškerých dokladů zpracovávaného materiálu pro normál a poskytnutí potřebných informací.

§ 10

Závěrečné ustanovení

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Předseda:

Křovina v. r.